

BESZÁMOLÓ A COLLEGIUM 48' KOLOZSVÁRI PROGRAMJÁRÓL

Gáldi Péter*

A Collegium 48' hagyományápoló program keretében 6 hallgatótársammal (Kovács Adéllal, Laczkó Borbálával, Leiter Miklóssal, Lengyel Biankával, Lengyel Dorinával, Tunyi Máriával) és két kísérő oktatónkkal (Dr. Lehotay Veronika egyetemi docens asszonnyal és Dr. Varga Zoltán egyetemi docens, tudományos és nemzetközi dékánhelyettes úrral) vettünk részt a 2022. március 24-27. között Kolozsváron megrendezésre került hallgatói konferencián. A program keretében a kolozsvári hallgatók még októberben adtak elő Miskolcon, mi pedig most Kolozsváron tartottuk meg előadásainkat.

2022. március 24-én Egyetemünk főépületétől keltünk útra és olyan gyönyörűszép tájakon vezetett utunk, mint például a Királyhágó. Mintegy hat óra utazás után megérkeztünk a kolozsvári Confort Hotelbe, és elindultunk a nagyjából 200 méterre lévő Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem Jogtudományi Intézetébe. Este hat órától az Egyetem hallgatói *Jogtörténeti fordulópontok a 20. századi Erdélyben* címmel felolvasószínházi előadást tartottak, melyben bemutatták Romániát a kommunizmus és Ceausescu ideje alatt. Külön érdemes kiemelni, hogy nem egyszerűen a történelmi események felsorolása zajlott az előadáson, hanem ezeket személyekhez is kötötték, így sokkal jobban átérzhető és megérthető volt, hogy milyen borzalmak történtek ebben az időszakban a politikai ellenfeleknek titulált személyekkel. Rámutattak arra, hogy a - sokszor korlátozó, tiltó - jogszabályok hogyan hatottak az emberek életére.

A hallgatói előadás 19:30- kor véget ért, mi pedig az egyetemistákkal együtt elindultunk a közeli Protestáns Teológiai Intézet konviktusába, ahol megvacsoráztunk. A vacsora után a tanulók meginvitáltak minket városnézésre, ahol fakultatív programként bemutatták a város nevezetességeit.

Másnap a program reggel fél tízkor kezdődött. Az Jogtudományi Intézet vezetője, Prof. Dr. Veress Emőd egyetemi tanár úr *Igazságtalanság-szolgáltatás* címmel tartott előadást, amiben bemutatta a szovjet típusú bíróságokat. Emberi sorstragédiákat vázolt az előadásában, így „izgalmasabbá”, emberközelibbé téve a történelem ezen időszakát. Az oral history és a jog(történet) kapcsolódási pontjaira is jól rávilágított az előadás.

Ezt követően Dr. Kádár Hunor egyetemi adjunktus előadásában hallgathattuk meg Kolozsvár egyik leghírhedtebb 20. századi sorozatgyilkosának a történetét, aki csak úgy, mint kalapácsos ember vonult be a köztudatba.

A kávészünetből visszatérve újabb előadás várt minket, mely az erdélyi (magyar és román nyelvű) jogászképzést mutatta be a kezdetektől napjainkig. Az előadás után bemutatták a Jogtudományi Intézet munkatársai által készített kisfilmet is, melyben egykori hallgatók meséltek arról, hogy milyen volt diáknak lenni a magyar tanítási nyelvű Bolyai Tudományegyetemen 1945-59 között.

---

* Gáldi Péter, másodéves joghallgató, ME-ÁJK, email-cím: galdi.peter@jezsu.hu

Délután következtek a mi jogtörténeti tárgyú előadásaink Angyal Pálról, Bibó Istvánról, Gencsi Samuról, Irk Albertről, Sztehlo Kornélról, Novotni Zoltánról és Récsi Emilről.

Ez után következett egy borkóstolással egybekötött könyvbemutató. Miután a 10 kötetes könyvbemutató utolsó művét is bemutatták, a csoport átsétált a közeli Melody nevű szállóba/fogadóba, ahol egy állófogadás keretein belül jobban megismerkedhettünk a kolozsvári Sapientia EMTE joghallgatóival és tanáraival. Bő három órányi ismerkedés és beszélgetés után mentünk vissza a szállásra.

Másnap egy kiadós reggeli után találkoztunk az akkor már (talán mondhatom így) barátainkkal az egyetemen, felvettük az ajándékba kapott könyveket és bár együtt, de külön busszal elindultunk *Nagybányára*.

Ott részt vettünk egy városnézésen idegenvezetés mellett, aminek keretében bemutatták Nagybánya nevezetességeit, látványosságait, köztük a Szent István toronnyal, amely nem csak kívülről szép, hanem a tetejéről gyönyörű kilátás nyílik a tájra és a városra. A városnézés fáradalmait a Philia Oasis nevű vendéglőben (mely egyben kollégiumként is funkcionál) pihentük ki, egy jó ebéd mellett. Az étkezést lezáró kávé után elindultunk a *Nagybányai Képtárat* meglátogatni. A képeket képzőművész tárlat vezetővel együtt néztük végig, így nem csak a képeket tudtuk szemügyre venni, de meg is ismerhettük azoknak háttérét és a rajta szereplő személyeket. Ezt követően elindultunk Máramarosszigetre a hegyeken keresztül, ahol csodás havas tájakon át vezetett az utunk.

Máramarosszigeten megtekintettük *az egykori Jogakadémiát*, ahol több, Kolozsváron is oktató professzor tanult, majd elfoglaltuk a Tisza mellett lévő szállásunkat.

Az éttermi vacsora befejezése után kimentünk a kolozsvári diákokkal városnézésre, és elmélyíteni a kapcsolatokat. A település gyönyörű volt, nagyszámú történelmi épülettel és sétálóutcával.

Másnap svédasztalos reggelivel vártak az étkezőben, majd elindultunk megnézni a *Máramarosszigeti Börtönmúzeumot*, ahol a kommunista érában rengeteg ártatlan ember szenvedett és halt meg. A fegyházban ezeknek az embereknek állítottak emléket szobrokkal és egy emlékhellyel, ahol bárki gyűjthet egy gyertyát az itt elhunytakért. A fegyintézet után kivételes lehetőségben volt részünk és megnézhattuk a *Vijniter Klaus Zsinagógát*, melyhez szintén társult magyar nyelvű idegenvezetés is. A zsinagóga máig működik. A látogatás után visszatértünk a buszainkhoz, elbúcsúztunk a kolozsvári barátainktól és elindultunk Magyarországra felé.

Élménybeszámolómat egy ajánlással zárom. Mindenkinnek javaslom, hogyha teheti éljen az ilyen és ehhez hasonló lehetőségekkel. Számomra nem csak kiutat jelentett ez az út a Covid óta állandósult komfortzónámból, de új embereket ismerhettem meg, új barátokra tehettem szert és egy teljes mértékben más életfelfogást és világnézetet ismerhettem meg. Nem beszélve vendéglátóink nyitottságáról és vendégszeretetről. Ezúton is köszönjük az élményeket és a lehetőséget.